

SENTÈNCIA 2002-04 DE 6 DE FEBRER DE 2002

CASS. PROCÉS ADMINISTRATIU. COSTES.

És legal en aquest cas de no carregar les costes a la CASS, el recurs estava destinant a intentar de fer evolucionar una jurisprudència recent.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Sra. J.V.G. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 2 d'octubre de 2000, que confirma en alçada la decisió del 28 d'agost anterior, sol·licitant l'anul·lació de la resolució impugnada i la declaració del seu dret a percebre una pensió mínima de 5000 punts amb efectes a comptar del mes de maig del 2000.

2.- En la sentència del 12 de juliol de 2001, el Tribunal de Batlles ha donat lloc a la demanda formulada per la Sra. J.V.G. i condemnar la CASS al pagament de les costes processals causades.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 8 d'octubre de 2001, la CASS manifesta que va formular el recurs d'apel·lació únicament a causa de la condemna al pagament de les costes processals. Considera que el recurs no compleix les condicions de temeritat o de mala fe.

La CASS ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 16 de novembre de 2001.

4.- En la seva contesta de data 25 d'octubre de 2001, la Sra. J.V.G. manifesta principalment que la CASS malgrat ésser perfectament coneixedora de la doctrina de la Sala administrativa persisteix en la seva interpretació precedent i es això en el que consisteix la mala fe.

Ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 15 de novembre de 2001.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'únic motiu de recurs d'apel·lació presentat per la CASS és la condemna a les costes establertes per la sentència de primera instància.

Com ha jutjat en varies ocasions aquesta Sala (veure principalment la sentència núm. 95-32 de 6 de setembre de 1995), la condemna al pagament de les costes suposa que quedi establerta la mala fe o la temeritat d'una de les parts. Aquestes condicions poden complir-se quan el recurs es fonamenti en arguments totalment inoperants en el cas o quan el recurs presenti un caràcter purament dilatori.

Tercer.- En el cas particular, la interpretació jurisprudencial sobre les modalitats d'aplicació de l'article 41 del Reglament tècnic ha quedat clarament establerta en la sentència núm. 99-30 del 20 d'octubre de 1999. En la data de presentació de la memòria de primera instància en el present cas (el 17 de novembre de 2000, veure foli 29), la CASS estimava que aquesta jurisprudència recent no s'havia confirmat. El recurs estava per tant destinat a intentar de fer evolucionar aquesta jurisprudència recent.

Tenint en compte aquestes circumstàncies particulars és legal en aquest cas de no carregar les costes a la CASS.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Estimar el recurs d'apel·lació presentat.

Segon: Anul·lar parcialment la sentència recorreguda i declarar de no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.